

Ročník 1978

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 23

Vydána dne 5. září 1978

OBSAH:

100. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o výjimečném poskytování důchodu některým pracujícím důchodcům (úplné znění, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených nařízením vlády Československé socialistické republiky č. 71/1978 Sb.)
101. Vyhláška federálního ministerstva financí o vydání mincí po 50 haléřích vzoru 1978
102. Vyhláška federálního ministerstva financí o vydání pamětních stříbrných stokerun k 800. výročí úmrtí Karla IV.
103. Vyhláška federálního ministerstva vnitra, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 145/1956 Ú. I. (Ú. v.), o provozu na silnicích

100

PŘEDSEDA VLÁDY ČESKOSLOVENSKÉ SOCIALISTICKÉ REPUBLIKY

vyhlašuje

úplné znění nařízení vlády Československé socialistické republiky ze dne 4. prosince 1975 č. 135 Sb., o výjimečném poskytování důchodu některým pracujícím důchodcům, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených nařízením vlády Československé socialistické republiky ze dne 15. června 1978 č. 71 Sb.:

NARIZENÍ VLÁDY

Československé socialistické republiky o výjimečném poskytování důchodu některým pracujícím důchodcům

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 169 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení (dále jen „zákon“):

čení (pojištění), se poskytuje starobní důchod v nezměněné výši, jestliže jeho hrubý výdělek nepřesáhne více než 800 Kčs měsíčně.

Nároky na starobní důchod při trvalém zaměstnání

§ 1

Pracujcímu, který je zaměstnán po vzniku nároku na starobní důchod z důchodového zabezpe-

§ 2

[¹] Pracujcímu, který je zaměstnán¹) po vzniku nároku na starobní důchod z důchodového zabezpečení (pojištění), se poskytuje starobní důchod

¹) Jde o činnost v odvětvích národního hospodářství vymezených vyhláškou č. 113/1972 Sb., o zavedení a využívání jednotné klasifikace odvětví národního hospodářství, vydanou na základě zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací.

Vymezení pojmů „dělnická povolání“ a „provozní a obsluhující pracovníci“ bylo provedeno Federálním statistickým úřadem podle vyhlášky č. 129/1971 Sb., o zavedení a využívání jednotné klasifikace zaměstnání a jednotné klasifikace studijních a učebních oborů.

a) v nezměněné výši, je-li zaměstnán

1. ve výrobě průmyslové, stavební, zemědělské nebo lesnické, včetně zakázkových prací, oprav a údržby;
2. při činnosti dopravní, spojové, geologické, ve vnitřním obchodě nebo v materiálním technickém zásobování;
3. v dělnických povoláních nebo jako provozní a obsluhující pracovník v komunálních službách nebo při zajišťování služeb na úseku kulturně výchovné činnosti;
4. v dělnických povoláních nebo jako provozní a obsluhující pracovník v provozech zajišťujících hromadné stravování osob;
5. v dělnických povoláních ve zdravotnických organizacích, jako zdravotnický pracovník v jeslích a mikrojeselech, jako střední, nižší nebo pomocný zdravotnický pracovník v nepřetržitých anebo třisměnných provozech ve zdravotnických organizacích a v zařízeních sociální péče, při výkonu prací v pečovatelské službě, jako vychovatel v zařízeních sociální péče pro mládež;
6. při topičských, údržbářských nebo úklidových pracích anebo při práci člena závodní stráže, vrátného a hlídače;

b) až do výše 1100 Kčs měsíčně, je-li zaměstnán

1. ve zdravotnictví, v zařízeních sociální péče, v komunálních službách a v provozech zajišťujících hromadné stravování osob při výkonu jiných prací než jsou uvedeny pod písm. a) č. 3 až 5;
2. při nákupu zemědělských výrobků, v bytovém hospodářství, v ubytovacích službách a ve službách cestovního ruchu.

[2] Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na pracující, kteří konají práce administrativní, a s výjimkou prací uvedených v odstavci 1 písm. a) č. 4 a 6 též práce v řídicích orgánech.

§ 3

[1] Pracujícímu, který je zaměstnán po vzniku nároku na starobní důchod z důchodového zabezpečení, se poskytuje tento důchod ve výši jedné poloviny, pokud není pro něj výhodnější úprava podle § 1 nebo § 2, jestliže jeho hrubý výdělek po vzniku nároku na starobní důchod podstatně poklesl; přitom je podmínkou, že podstatný pokles výdětku byl způsoben zkrácením pracovního úvazku nebo změnou zaměstnání.

[2] Za podstatný pokles výdětku pracujícího se považuje, jestliže měsíční hrubý výdělek pracujícího je alespoň o třetinu nižší než průměrný mě-

síční výdělek, z něhož se vypočítává starobní důchod, avšak neomezený podle § 14 odst. 4 zákona.

[3] Polovina starobního důchodu se vypočítává ze starobního důchodu té výše, v níž by náležel ke dni, od něhož se přiznává polovina tohoto důchodu. Průměrný měsíční výdělek pracujícího se zjišťuje z hrubých výdělků dosažených před rokem, v němž mu vznikl nárok na starobní důchod; byl-li pracující po vzniku nároku na starobní důchod nepřetržitě zaměstnán a nepobíral starobní důchod ani jeho část, zjišťuje se průměrný měsíční výdělek z hrubých výdělků dosažených před rokem, v němž nastal podstatný pokles výdětku po vzniku nároku na důchod, jestliže to je pro pracujícího výhodnější.

Nároky na důchod při krátkodobém zaměstnání

§ 4

[1] Poživatelům starobního, vdovského a sirotčího důchodu z důchodového zabezpečení (pojištění), kterým by se důchod nevyplácel anebo by se krátil při zaměstnání, se poskytuje důchod v nezměněné výši, jestliže je důchodce krátkodobě zaměstnán po dobu sjednanou nejvýše na 180 pracovních dnů, pokud důchodce skutečně neodpracoval v takto sjednaném krátkodobém zaměstnání v kalendářním roce více než uvedený počet pracovních dnů. Do počtu odpracovaných dnů se započítávají i dny, za které důchodci náleželo nemocenské, náhrada mzdy, u důchodců odměňovaných měsíční mzdou též svátky, i když jim náhrada mzdy za tyto dny nenáleží. Dny, za které náležela náhrada mzdy za nevyčerpanou dovolenou, se do počtu odpracovaných dnů nezapočítávají.

[2] Důchodcům uvedeným v předchozím odstavci se poskytuje důchod v nezměněné výši také tehdy, jestliže jsou zaměstnání s pracovním úvazkem takového rozsahu, že v kalendářním roce nepřesáhne 1200 pracovních hodin.

[3] Konal-li důchodce v témže kalendářním roce jak práce uvedené v odstavci 1, tak práce uvedené v odstavci 2, hodnotí se každý den, ve kterém konal práce uvedené v odstavci 2, jako jeden pracovní den; celková doba trvání všech prací nesmí činit v kalendářním roce více než 180 pracovních dnů.

[4] V případě zvýšené potřeby pracovních sil při mimořádných událostech může být nejvyšší časový rozsah prací stanovený v předchozích odstavcích překročen. O rozsahu takového překročení a o tom, pro které práce se povoluje, rozhodne v případě jednotlivých mimořádných událostí pro organizace řízené federálními ústředními orgány vláda Československé socialistické republiky, pro organizace řízené ústředními orgány republik a národními výbory vláda České socialistické republiky a vláda Slovenské socialistické republiky.

§ 5

(Zrušen včetně nadpisu)

Nároky na důchod při pracích podle dohody o pracovní činnosti nebo při poskytování služeb nebo oprav na základě povolení národního výboru

§ 6

(¹) Poživateli starobního důchodu, který koná práce podle dohody o pracovní činnosti,²⁾ se poskytuje tento důchod jen za podmínek a ve výši stanovených v § 1, 2 a 4 pro poskytování starobního důchodu při zaměstnání. Ustanovení § 4 o výplatě vdovského a sirotčího důchodu v nezměněné výši platí obdobně. Nebyl-li v dohodě o pracovní činnosti, uzavřené pro výkon práce podle § 4, dohodnut počet pracovních dnů (odstavec 1) nebo počet pracovních hodin (odstavec 2), počítá se jeden kalendářní týden doby, na kterou byla dohoda o pracovní činnosti uzavřena, za pět pracovních dnů.

(²) Poživateli starobního důchodu, který poskytuje služby nebo opravy na základě povolení národního výboru,³⁾ se poskytuje tento důchod jen za podmínek a ve výši stanovených v § 1 a 2 pro poskytování starobního důchodu při zaměstnání.

Společná ustanovení

§ 7

Podle tohoto nařízení se pracujícím rozumí pracovník v pracovním poměru, člen výrobního družstva, člen jednotného zemědělského družstva, voják z povolání, příslušník Sboru národní bezpečnosti a příslušník sboru nápravné výchovy a pracující uvedený v § 3 písm. c) zákona;⁴⁾ zaměstnáním se tu rozumí zaměstnání v pracovním poměru, pracovní činnost v poměru člena výrobního družstva a člena jednotného zemědělského družstva, služba v ozbrojených silách a jiné činnosti uvedené v § 9 odst. 2 písm. a) zákona.⁵⁾

§ 8

(¹) Za dobu zaměstnání (prací uvedených v § 6), po kterou se poskytuje starobní důchod nebo jeho část, se nárok na tento důchod nezvyšuje.

(²) Pracující si může zvolit místo výplaty důchodu zvyšování nároku na důchod. Provedená

volba nemůže být změněna před uplynutím tři měsíců; jde-li však o případy uvedené v § 4, může důchodce kdykoliv požádat, aby mu byl místo výplaty důchodu zvyšován nárok na starobní důchod. Doba zaměstnání (prací uvedených v § 6) se hodnotí pro zvýšení nároku na důchod ve všech těchto případech podle obecných předpisů ode dne následujícího po uplynutí období, za které byla již vyplacena měsíční splátka důchodu.

§ 9

Po dobu, po kterou náleží podle § 1 až 4 starobní důchod nebo jeho část při zaměstnání, se důchod vyplácí; i když v této době náleží důchodci nemocenské.

§ 10

Organizace je povinna uvést v hlášení orgánu sociálního zabezpečení okolnosti, z nichž je patrné, zda jde o práce, při nichž je důchodce účasten výhod podle tohoto nařízení, popřípadě zda jde o práce uvedené v § 6. Organizace odpovídá podle platných předpisů za škodu vzniklou neoprávněnou výplatou důchodu.⁶⁾

§ 11

(¹) Pracující poživatelé starobních důchodů, kteří jsou zaměstnání ve výrobě, službách a dalších pracemi uvedenými v § 2 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení a jimž po zvýšení podle části osmé zákona se vyplácí starobní důchod v částce vyšší než 1100 Kčs měsíčně, jsou povinni do 31. ledna 1976 ohlásit trvání takového zaměstnání orgánu důchodového zabezpečení, který důchod vyplácí.

(²) Přesahuje-li v případech uvedených v odstavci 1 výše starobního důchodu po zvýšení částku 1100 Kčs měsíčně, upraví se vyplácený starobní důchod na tuto částku počínajíc splátkou důchodu splatnou v únoru 1976. Přepłatky vzniklé výplatou splátek starobního důchodu v částce vyšší než 1100 Kčs měsíčně za únor a březen 1976 nebudou vymáhány, jestliže důchodce splnil svou ohlašovací povinnost.

(³) Pracující poživatelé starobních důvodů, kteří konají práce administrativní v jednotných zemědělských družstvech a jimž podle tohoto nařízení již nenáleží důchod při zaměstnání, jsou povinni trvání takového zaměstnání ohlásit do 10. ledna 1976. Výplata důchodu v těchto případech končí splátkou důchodu splatnou v lednu 1976. Přepłatky vzniklé výplatou splátek důchodu za leden a únor

²⁾ § 232 odst. 2 zákoníku práce (úplné znění č. 55/1975 Sb.); při pracích konaných podle dohody o provedení práce podle § 232 odst. 3 tohoto zákoníku se poskytuje starobní důchod v nezměněné výši.

³⁾ Zásady č. 20/1965 Sb.

⁴⁾ Např. členové orgánů lidové kontroly, poslanci národních výborů, pokud jsou uvolněni pro výkon poslancecké funkce, advokáti.

⁵⁾ Jinou činností je např. činnost členů orgánů lidové kontroly, poslanců národních výborů, pokud jsou uvolněni pro výkon poslancecké funkce, advokátů.

⁶⁾ Povinnost organizací vést záznamy a podávat hlášení pro účely sociálního zabezpečení a povinnost nahradit neprávem vyplacené dávky stanoví § 111 až 113 zákona a § 151 až 159 vyhlášky č. 128/1975 Sb.

1976 nebudou vymáhány, jestliže důchodce splnil svou ohlašovací povinnost.

Závěrečná ustanovení

§ 12

Zrušuje se nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 2/1971 Sb., o výjimečném poskytování důchodu některým pracujícím důchodcům.

§ 13

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976.

Nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 71/1978 Sb., kterým se mění a doplňuje nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 135/1975 Sb., nabylo účinnosti dnem 1. srpna 1978.

Štrougal v. r.

101**VYHLÁŠKA****federálního ministerstva financí**

ze dne 4. září 1978

o vydání mincí po 50 haléřích vzoru 1978

Federální ministerstvo financí vyhlašuje podle § 3 odst. 2 zákona č. 41/1953 Sb., o peněžní reformě:

§ 1

Dnem 2. října 1978 se vydávají do oběhu mince po 50 haléřích vzoru 1978 (dále jen „padesátihaléře“).

§ 2

[¹] Padesátihaléře se razí z mědiniklu ve složení 80 dílů mědi a 20 dílů niklu. Hmotnost padesátihaléře je 3,2 g. Průměr padesátihaléře je 20,8 mm, jeho hrana je vroubkovaná.

[²] Při ražbě padesátihaléře je povolena odchylka v hmotnosti nahoru i dolů 20/1000 a v obsahu niklu 10/1000.

[³] Na líci padesátihaléře je státní znak Československé socialistické republiky, v opise do

kruhu zleva je název státu „ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA“. Rok výroby je uveden pod státním znakem dole.

[⁴] Na rubu padesátihaléře je označení hodnoty velkým číslem „50“ a písmenem „h“ pod ním. Uprostřed nad označením hodnoty je pěticípá hvězda. Značka autora návrhu akademického sochaře Františka Davida „D“ je umístěna vpravo od písmena „h“ těsně pod číslicí „0“.

§ 3

Mince po 50 haléřích vzoru 1963 zůstávají nadále dočasně v oběhu.

§ 4

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 2. října 1978.

Ministr:

Ing. Lér, CSc. v. r.

102

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 4. září 1978

o vydání pamětních stříbrných stokorun k 600. výročí úmrtí Karla IV.

Federální ministerstvo financí vyhlašuje podle § 3 odst. 2 zákona č. 41/1953 Sb., o peněžní reformě, a na základě § 2 odst. 2 vládního nařízení č. 35/1954 Sb., o pamětních mincích:

§ 1

[¹] U příležitosti 600. výročí úmrtí českého krále Karla IV. se vydávají pamětní stříbrné stokoruny.

[²] Pamětní stříbrné stokoruny se razí ze slitiny o 700 dílech stříbra a 300 dílech mědi. Hmotnost stokoruny je 15 g. Při ražbě je povolena odchylka nahoru i dolů v hmotnosti 10/1000 a v obsahu stříbra 5/1000. Průměr stokoruny je 33 mm, na její hraně je opakující se vlis kroužku a na obou stranách rozdvojené čárky.

[³] Na lici pamětní stříbrné stokoruny je uprostřed v horní části státní znak Československé

socialistické republiky a pod ním v pěti řádcích název státu „ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA“, označení hodnoty „100 Kčs“ a letopočet ražby „1978“.

[⁴] Na rubu pamětní stříbrné stokoruny je portrét Karla IV. s českou královskou korunou v pravém profilu. Vlevo od portrétu je v opise umístěno jméno „KAREL • IV •“, vpravo titul „KRÁL • ČESKÝ“ a dole pod portrétem ve dvou řádcích letopočty jeho vlády „1346“ a „1378“. Autorem návrhu pamětní stříbrné stokoruny je akademický sochař Jaroslav Štursa, jehož iniciála „Š“ je umístěna v šikmém řezu zakončení portrétu dole nad letopočtem „1346“.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 2. října 1978.

Ministr:

Ing. Lér, CSc. v. r.

103

V Y H L Á Š K A

federálního ministerstva vnitra

ze dne 21. srpna 1978,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 145/1956 Ú. l. (Ú. v.), o provozu na silnicích

Federální ministerstvo vnitra stanoví v dohodě s federálním ministerstvem dopravy, ministerstvem vnitra České socialistické republiky, ministerstvem vnitra Slovenské socialistické republiky a ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 16 odst. 1 písm. a) vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích, ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 13/1956 Sb.:

Čl. I

Vyhláška č. 145/1956 Ú. l. (Ú. v.), o provozu na silnicích, ve znění pozdějších předpisů, se mění a doplňuje takto:

1. V § 90 se vypouští odstavce 1. Dosavadní odstavce 2, 3, 4 a 5 se označují jako odstavce 1, 2, 3 a 4.

2. § 90 odst. 2 zní:

„^[2] Státní poznávací značku tvoří série dvou nebo tří písmen a čtyřmístné číslo.“.

3. § 91 odst. 1 písm. a), b) a c) zní:

a) u osobních automobilů, dodávkových automobilů s užitečnou hmotností do 900 kg, motocyklů, motorových tříkolek a vozíků pro invalidy a u přívěsů těchto vozidel černými písmeny a číslicemi na bílém podkladě,

b) u nákladních automobilů, autobusů, speciálních vozidel, traktorů, motorových pojízdných pracovních strojů a jejich přípojných vozidel černými písmeny a číslicemi na žlutém podkladě,

c) u vozidel, jejichž držitelé jsou cizinci, žlutými písmeny a číslicemi na modrém podkladě.“.

4. § 91 odst. 4 zní:

„^[4] Tvar a rozměry tabulky se státní poznávací značkou, jakož i tvar a rozměry písmen a číslic a jejich uspořádání stanoví ministerstvo vnitra, které může podle potřeby naříditi hromadnou výměnu státních poznávacích značek.“.

5. V § 92 odst. 1 poslední věta zní:

„Vpředu je tabulka umístěna uprostřed vozidla; vzadu u osobních automobilů, přívěsů za osobní automobily, u autobusů a jejich přívěsů uprostřed, u nákladních automobilů, traktorů, přívěsů a návěsů na levé straně vozidla.“.

6. V § 92 odst. 3 poslední věta zní:

„Přívěsné vozíky k motocyklům opatří držitel vozidla vzadu namalovanou státní poznávací značkou shodnou se státní poznávací značkou tažného vozidla.“.

7. V § 92 se vypouštějí odstavce 4 a 5 a dosavadní odstavce 6 a 7 se označují jako odstavce 4 a 5.

8. § 92 odst. 5 zní:

„^[5] V odůvodněných případech může orgán schvalující technickou způsobilost vozidla nebo příslušný dopravní inspektorát povolit jiné umístění státní poznávací značky. Povolení musí být zaznamenáno v technickém průkazu a v osvědčení o technickém průkazu.“.

9. § 93 odst. 1 zní:

„^[1] Motorová vozidla členů cizích zastupitelských úřadů v Československé socialistické republice, kteří požívají diplomatické imunity a výsady, nebo vozidla osob, které jsou jim postaveny na roveň, musí být opatřena u státní poznávací značky vpředu i vzadu ještě oválnou značkou s písmeny CD nebo CC. Pro provedení této značky platí ustanovení § 91 odst. 1 písm. c).“.

10. § 93 odst. 3 zní:

„^[3] Motorová vozidla a jejich přípojná vozidla, jichž má být užito k jízdě do ciziny, musí být opatřena mezinárodní značkou pro Československou socialistickou republiku. Tato značka se skládá z písmen CS v černé barvě vysokých nejméně 80 mm a o šířce čar nejméně 10 mm, písmena jsou provedena na bílém podkladě tvaru elipsy jejíž vodorovná osa je dlouhá nejméně 175 mm a svislá osa nejméně 115 mm. Značka musí být na vozidle umístěna

vzadu na dobře viditelném místě, pokud možno
kolmo k podélné ose vozidla.“.

11. V § 93 se vypouští odstavec 4.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října
1978.

Ministr:

Doc. Dr. **Obzina**, CSc. v. r.